Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 15. Januar 1942 Wydano w Krakau, dnia 15 stycznia 1942 r.	Nr. 5

Inhalt / Treść

Verordnung

zur Änderung der Postscheckordnung für das Generalgouvernement.

Vom 31. Dezember 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I. S. 2077) verordne ich im Einvernehmen mit dem Reichspostminister gemäß § 3 der Zweiten Verordnung über die Verwaltung des Post- und Fernmeldewesens im Generalgouvernement vom 15. August 1941 (VBlGG. S. 491) folgendes:

Artikel I.

Die Vierte Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Verwaltung des Post- und Fernmeldewesens im Generalgouvernement (Postscheckordnung) vom 15. Januar 1940 (VBlGG. II S. 28) wird wie folgt geändert:

1. § 8 Abs. 1 erhält folgende Fassung:

„(1) Dem Postscheckkonto werden außer der Stammeinlage (§ 3 Abs. 1) gutgeschrieben:

a) die mit Zahlkarte eingezahlten Beträge (§ 9),

b) auf Antrag die auf Post- und Zahlungsanweisungen eingehenden Beträge (§ 10),

c) die durch Postauftrag und Postnachnahme eingezogenen Beträge (§ 11),

d) die von einem anderen Postscheckkonto überwiesenen Beträge (§§ 13 bis 15).“

Rozporządzenie

celem zmiany pocztowej ordynacji czekowej dla Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 31 grudnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam w porozumieniu z Ministrem Poczty Rzeszy stosownie do § 3 drugiego rozporządzenia o Administracji Poczt i Telegrafów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 491) co następuje:

Artykuł I.

Czwarte rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o Administracji Poczt i Telegrafów w Generalnym Gubernatorstwie (pocztowa ordynacja czekowa) z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 28) zmienia się jak następuje:

1. § 8 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Na pocztowe konto czekowe zapisuje się poza wkładką obowiązkową (§ 3 ust. 1):

a) kwoty wpłacone za pomocą karty wpłaty (§ 9),

b) na wniosek kwoty wpływające na przekazy pocztowe i przekazy czekowe (§ 10),

c) kwoty ściągnięte za pomocą zleceń i pobrań pocztowych (§ 11),

d) kwoty przekazane z innego pocztowego konta czekowego (§§ 13 do 15).“

2. Im § 9 wird nach Abs. 1 folgender Abs. 2 eingeschaltet:

„(2) Einzahlungen der Postscheckteilnehmer auf ihr eigenes Postscheckkonto sind bei Verwendung besonderer Zahlkarten gebührenfrei. Die Beträge müssen auf volle Zloty lauten."

Die Absätze 2 bis 5 erhalten die Nummern 3 bis 6.

3. Nach § 9 wird folgender § 9a eingeschaltet:

„§ 9a

Telegraphische Zahlkarten.

(1) Auf Antrag des Absenders können Zahlkarten dem Postsparkassenamt telegraphisch übermittelt werden.

(2) Für telegraphische Zahlkarten gelten die Vorschriften über telegraphische Postanweisungen entsprechend.

(3) Das Postsparkassenamt benachrichtigt den Postscheckteilnehmer von der Gutschrift und von Mitteilungen des Absenders im Überweisungstelegramm in gewöhnlicher Weise.

(4) Auf Antrag des Absenders benachrichtigt das Einlieferungspostamt den Postscheckteilnehmer von der Einzahlung des Betrages unmittelbar durch Telegramm. Mitteilungen des Absenders werden in diesem Falle nicht in das Überweisungstelegramm, sondern in das Benachrichtigungstelegramm aufgenommen.

(5) An Gebühren sind zu entrichten:

a) eine nach der Höhe des Zahlkartenbetrages gestaffelte Gebühr,
b) die Telegraphengebühr für die in das Überweisungstelegramm aufgenommenen Mitteilungen,
c) die Telegraphengebühr für das besondere Benachrichtigungstelegramm (4)."

4. Im § 13 ist nach Abs. 7 folgender Abs. 8 einzuschalten:

„(8) Auf Antrag des Einsenders benachrichtigt das Postsparkassenamt den Empfänger einer Überweisung telegraphisch über die Gutschrift. Das Verlangen ist auf der Überweisung durch den vom Antragsteller zu unterschreibenden Vermerk „Empfänger telegraphisch benachrichtigen" zu stellen. Derartige Aufträge dürfen nicht in Sammelüberweisungen (§ 14) aufgenommen werden. Der Antragsteller trägt die Gebühr für das Benachrichtigungstelegramm."

5. Nach § 17 wird folgender § 17a eingeschaltet:

„§ 17a

Telegraphische Schecke.

(1) Der Betrag eines Namensschecks kann dem Empfänger durch telegraphische Zahlungsanweisung übermittelt werden. Das Verlangen ist durch den Vermerk „Telegraphisch" auf der Vorderseite des Schecks zu stellen und vom Antragsteller zu unterschreiben. Sammelschecke (§ 18) dürfen keine telegraphischen Aufträge enthalten.

2. W § 9 wstawia się po ust. 1 następujący ust. 2:

„(2) Wpłaty uczestników pocztowego obrotu czekowego na ich własne pocztowe konto czekowe są wolne od opłaty przy użyciu specjalnych kart wpłaty. Kwoty muszą opiewać na złote bez ułamków."

Ust. 2 do 5 otrzymują numery 3 do 6.

3. Po § 9 wstawia się następujący § 9a:

„§ 9a

Telegraficzne karty wpłaty.

(1) Na wniosek nadawcy mogą być karty wpłaty przekazane Pocztowej Kasie Oszczędności telegraficznie.

(2) Dla telegraficznych kart wpłaty obowiązują odpowiednio przepisy o telegraficznych przekazach pocztowych.

(3) Pocztowa Kasa Oszczędności w sposób zwyczajny podaje do wiadomości uczestnikowi pocztowego obrotu czekowego o zapisaniu na jego dobro i o zawiadomieniach nadawcy na telegramie przekazowym.

(4) Na wniosek nadawcy zawiadamia pocztowy urząd nadawczy bezpośrednio telegramem uczestnika pocztowego obrotu czekowego o wpłaceniu kwoty. Zawiadomień nadawcy nie zamieszcza się w telegramie przekazowym lecz w telegramie uwiadamiającym.

(5) Należy uiścić następujące opłaty:

a) opłatę różniczkową podług wysokości kwoty karty wpłaty,
b) opłatę telegraficzną za zawiadomienia umieszczone w telegramie przekazowym,
c) opłatę telegraficzną za specjalny telegram uwiadamiający (4)."

4. W § 13 należy wstawić po ust. 7 następujący ust. 8:

„(8) Na wniosek nadawcy zawiadamia Pocztowa Kasa Oszczędności odbiorcę przelewu telegraficznie o zapisaniu na jego dobro. Żądanie należy zaznaczyć na dokumencie przelewowym za pomocą adnotacji „Zawiadomić telegraficznie odbiorcę", podpisanej przez wnioskodawcę. Tego rodzaju wniosków nie wolno włączać do przelewów zbiorowych (§ 14). Wnioskodawca ponosi koszty opłaty za telegram uwiadamiający."

5. Po § 17 wstawia się następujący § 17a:

„§ 17a

Czeki telegraficzne.

(1) Kwotę czeku imiennego można przekazać odbiorcy za pomocą telegraficznego przekazu wypłaty. Żądanie należy zaznaczyć za pomocą adnotacji „Telegraficznie" na przedniej stronie czeku oraz podpisać przez wnioskodawcę. Czeki zbiorowe (§ 18) nie mogą zawierać żadnych zleceń telegraficznych.

(2) Für die Behandlung telegraphischer Zahlungsanweisungen gelten die Vorschriften über telegraphische Postanweisungen entsprechend.

(3) An Gebühren sind vom Antragsteller zu entrichten:

a) eine nach der Höhe des Scheckbetrages gestaffelte Gebühr,

b) die Telegraphengebühr für die in das Telegramm aufgenommenen Mitteilungen an den Empfänger."

6. Im § 21 wird nach Abs. 1 folgender Abs. 2 eingeschaltet:

„(2) Für Einzahlungen auf das eigene Postscheckkonto (§ 9 Abs. 2) werden an einen Postscheckteilnehmer jährlich bis zu 6 Hefte zu je 50 Zahlkarten abgegeben. In begründeten Ausnahmefällen können an einen Postscheckteilnehmer jährlich mehr als 6 Hefte abgegeben werden."

Der bisherige Abs. 2 erhält die Nummer 3 und folgende Fassung:

„(3) Der Postscheckteilnehmer ist verpflichtet, die Formblätter zu Überweisungen, Ersatzüberweisungen, Schecken und Zahlungsanweisungen sorgfältig und sicher aufzubewahren und ihren Verlust dem Postsparkassenamt unverzüglich anzuzeigen."

7. Das Wort „Postscheckamt" wird überall durch das Wort „Postsparkassenamt" ersetzt.

Artikel II.

Nr. 2 und Nr. 6 des Artikels I treten am 1. Februar 1942, die übrigen Nummern des Artikels I mit dem Tage der Verkündung in Kraft.

Artikel III.

1. Die Anlage 2 zur Sechsten Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Verwaltung des Post- und Fernmeldewesens im Generalgouvernement vom 26. März 1940 (VBlGG. II S. 191) tritt mit Ablauf des 30. November 1941 außer Kraft.

2. Mit Wirkung vom 1. Dezember 1941 werden die innerhalb des Generalgouvernements geltenden Postscheckgebühren nach Maßgabe der Anlage festgesetzt.

Krakau, den 31. Dezember 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) Odnośnie do traktowania telegraficznych przekazów wypłaty obowiązują odpowiednio przepisy o telegraficznych przekazach pocztowych.

(3) Wnioskodawca uiszcza następujące opłaty:

a) opłatę różniczkową według wysokości kwoty czeku,

b) opłatę telegraficzną za zawiadomienia dla odbiorcy, umieszczone w telegramie.

6. W § 21 wstawia się po ust. 1 następujący ust. 2:

„(2) Na wpłaty na własne pocztowe konto czekowe (§ 9 ust. 2) wydaje się uczestnikowi pocztowego obrotu czekowego do 6 zeszytów rocznie, każdy po 50 kart wpłaty. W uzasadnionych wypadkach wyjątkowych można wydać uczestnikowi pocztowego obrotu czekowego więcej niż 6 zeszytów rocznie."

Dotychczasowy ust. 2 otrzymuje cyfrę 3 i następujące brzmienie:

„(3) Uczestnik pocztowego obrotu czekowego obowiązany jest formularze przelewów, przelewów zastępczych, czeków i przekazów płatniczych przechowywać starannie i bezpiecznie i zawiadomić bezzwłocznie o ich zgubie Pocztową Kasę Oszczędności."

7. Wyraz „Pocztowy Urząd Czekowy" zastępuje się wszędzie wyrazem „Pocztowa Kasa Oszczędności".

Artykuł II.

P. 2 oraz p. 6 artykułu I wchodzą w życie z dniem 1 lutego 1942 r., pozostałe punkty artykułu I z dniem ogłoszenia.

Artykuł III.

1. Załącznik 2 do szóstego rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o Administracji Poczt i Telegrafów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 191) traci moc obowiązującą z upływem dnia 30 listopada 1941 r.

2. Obowiązujące w obrębie Generalnego Gubernatorstwa opłaty pocztowo-czekowe ustala się według załącznika z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1941 r.

Krakau, dnia 31 grudnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anlage.

Übersicht der Postscheckgebühren.

Nr.	Gegenstand	Gebühr Zloty	Gebühr Groschen
1	Gebühr für Einzahlungen mit Zahlkarte		
	bis 20 Zloty	—	20
	von mehr als 20 „ 50 „	—	30
	„ „ „ 50 „ 200 „	—	40
	„ „ „ 200 „ 500 „	—	50
	„ „ „ 500 „ 1000 „	—	60
	„ „ „ 1000 „ 1500 „	—	80
	„ „ „ 1500 „ 2000 „	1	—
	„ „ „ 2000 „ 2500 „	1	20
	„ „ „ 2500 „ 3000 „	1	40
	„ „ „ 3000 „ 3500 „	1	60
	„ „ „ 3500 „ 4000 „	1	80
	„ „ „ 4000 Zloty (unbeschränkt)	2	—
2	Gebühr für telegraphische Zahlkarten		
	bis 1000 Zloty	5	—
	von mehr als 1000 „ 2000 „	6	—
	für je weitere 1000 Zloty oder einen Teil davon	2	—
3	Überweisungen (unbeschränkt)	gebührenfrei	
4	Gebühr für Auszahlungen		
	a) jede von der Zahlstelle des Postsparkassenamtes bargeldlos oder im Abrechnungsverkehr mit der Emissionsbank beglichene Auszahlung für je 200 Zloty der Betragsangabe	—	2
	b) jede Barauszahlung für je 40 Zloty der Betragsangabe	—	2
	außerdem eine feste Gebühr	—	30
	Der Höchstbetrag eines Kassenschecks sowie einer Zahlungsanweisung beträgt 20 000 Zloty. Zahlungsanweisungen zwischen Behörden und bargeldlos beglichene Postschecke sind in unbegrenzter Höhe zugelassen.		
5	Gebühr für telegraphische Zahlungsanweisungen		
	bis 50 Zloty	5	—
	von mehr als 50 „ 1000 „	6	—
	„ „ „ 1000 „ 2000 „	8	—
	für je weitere 1000 Zloty oder einen Teil davon	3	—
6	Gebühr für die Briefe der Postscheckteilnehmer an das Postsparkassenamt in Postscheckangelegenheiten bei Verwendung der besonderen Umschläge	gebührenfrei	
	Werden andere Briefumschläge benutzt, so unterliegen die Sendungen der gewöhnlichen Briefgebühr.		
7	Gebühr für schriftliche Bestätigung der Höhe des Guthabens	—	20
8	Gebühr für deckungslose Überweisungen und Schecke je	—	40
9	Gebühr für Laufschreiben wegen Sendungen des Postscheckverkehrs	—	80
10	Gebühr für Daueraufträge (je Überweisung oder Zahlungsanweisung)		
	für die erste Ausfertigung	—	40
	„ jede weitere Ausfertigung	—	10
	„ Änderung eines Dauerauftrages	—	20
	Erfolgt die Erledigung des Dauerauftrages mit Zahlungsanweisung, so ist auch die Zahlungsanweisungsgebühr (Nr. 4) zu entrichten.		

Załącznik.

Spis opłat pocztowo-czekowych

Nr.	Przedmiot	Opłata złotych	Opłata groszy
1	Opłata za wpłaty za pomocą karty wpłaty		
	do 20 złotych	—	20
	ponad 20 „ 50 „	—	30
	„ 50 „ 200 „	—	40
	„ 200 „ 500 „	—	50
	„ 500 „ 1000 „	—	60
	„ 1000 „ 1500 „	—	80
	„ 1500 „ 2000 „	1	—
	„ 2000 „ 2500 „	1	20
	„ 2500 „ 3000 „	1	40
	„ 3000 „ 3500 „	1	60
	„ 3500 „ 4000 „	1	80
	„ 4000 złotych (bez ograniczenia)	2	—
2	Opłata za telegraficzne karty wpłaty		
	do 1000 złotych	5	—
	ponad 1000 do 2000 „	6	—
	za każde dalsze 1000 złotych lub za część	2	—
3	Przelewy (bez ograniczenia)	wolne od opłaty	
4	Opłata za wypłaty		
	a) każda wypłata wyrównana przez placówkę wypłaty Pocztowej Kasy Oszczędności bezgotówkowo lub w obrocie rozliczeniowym z Bankiem Emisyjnym za każde 200 złotych zapodanej kwoty	—	2
	b) każda wypłata gotówkowa za każde 40 złotych zapodanej kwoty	—	2
	prócz tego stała opłata	—	30
	Kwota maksymalna czeku kasowego jak również przekazu wypłaty wynosi 20 000 złotych. Przekazy wypłaty między władzami i bezgotówkowo wyrównane czeki pocztowe dopuszczone są w nieograniczonej wysokości.		
5	Opłata za telegraficzne przekazy wypłaty		
	do 50 złotych	5	—
	ponad 50 do 1000 „	6	—
	ponad 1000 do 2000 „	8	—
	za każde dalsze 1000 złotych lub za część	3	—
6	Opłata za listy uczestnika obrotu pocztowego do Pocztowej Kasy Oszczędności w sprawach czeków pocztowych przy użyciu przepisowych kopert	wolne od opłaty	
	Przy użyciu innych kopert przesyłki podlegają zwykłej opłacie listowej.		
7	Opłata za pisemne poświadczenie o wysokości konta	—	20
8	Opłata za przelewy i czeki bez pokrycia za każdy	—	40
9	Opłata za pisma wywiadowcze w sprawie przesyłek dotyczących obrotu pocztowo-czekowego	—	80
10	Opłata za zlecenia stałe (za każdy przelew lub przekaz wypłaty)		
	za pierwszy egzemplarz	—	40
	za każdy dalszy egzemplarz	—	10
	za zmianę zlecenia stałego	—	20
	Jeżeli załatwienie zlecenia stałego następuje za pomocą przekazu wypłaty, to uiścić należy również opłatę za przekaz wypłaty (Nr. 4).		

Achte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement.

Vom 24. Dezember 1941.

Zur Durchführung der Verordnung über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement vom 1. November 1939 (VBlGG. S. 27) bestimme ich:

§ 1

Die Kleinverkaufspreise für Speisesalz und Viehsalz werden wie folgt festgesetzt:

A. Speisesalz (Kochsalz für den menschlichen Genuß und für die Herstellung von Mitteln zur Erhaltung oder Frischhaltung von Lebensmitteln):

1. graues Salz mit der Verpackung des Verkäufers für 1 kg 40 Groschen,
2. weißes Salz mit der Verpackung des Verkäufers für 1 kg 50 Groschen,
3. weißes Salz in der Monopolverpackung zu 0,5- oder 1-kg-Paketen für 1 kg 60 Groschen,
4. Jodsalz in der Monopolverpackung zu 0,25-kg-Paketen für 1 kg 120 Groschen.

B. Viehsalz:

1. vergälltes (denaturiertes) gemahlenes Kochsalz ohne Verpackung für 1 kg 16 Groschen,
2. vergälltes geformtes Kochsalz in Briketts ohne Verpackung für 1 kg 22 Groschen.

§ 2

Die Verbraucherpreise für technisches Salz (Kochsalz für gewerbliche Zwecke und chemische Zwecke) werden ab Werk und ohne Verpackung wie folgt festgesetzt:

1. unvergälltes (nicht denaturiertes) Salz für 1 kg 4 Groschen,
2. vergälltes (denaturiertes) Salz für 1 kg 5 Groschen.

§ 3

(1) Speisesalz und Viehsalz werden von der Generaldirektion der Monopole in der Regel nur an die zugelassenen Salzgroßhändler oder an Großverbraucher in ganzen Bahnwagen zu 15 Tonnen, und zwar frachtfrei Tarifbahnstation des Empfängers, abgegeben.

(2) Technisches Salz wird nur ab Werkwaage unmittelbar an die von der Generaldirektion der Monopole anerkannten Großverbraucher (gewerbliche Betriebe und Unternehmungen) in der Regel in ganzen Bahnwagen zu 15 Tonnen abgegeben.

§ 4

Den zugelassenen Salzgroßhändlern, deren Lager über 5 km von der nächsten Bahnstation entfernt sind, wird die Generaldirektion der

Ósme postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia o zarządzaniu monopolów w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 24 grudnia 1941 r.

W celu wykonania rozporządzenia o zarządzaniu monopolów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 1 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 27) postanawiam:

§ 1

Ceny detaliczne za sól jadalną i sól bydlęcą ustanawia się jak następuje:

A. Sól jadalna (sól kuchenna, przeznaczona do spożycia przez ludzi oraz do wyrobu środków, konserwujących artykuły żywności):

1. sól szara z opakowaniem sprzedawcy za 1 kg 40 groszy,
2. sól biała z opakowaniem sprzedawcy za 1 kg 50 groszy,
3. sól biała w opakowaniu monopolowym w paczkach o wadze 0,5 lub 1 kg za 1 kg 60 groszy,
4. sól jodowana w opakowaniu monopolowym w paczkach o wadze 0,25 kg za 1 kg 120 groszy.

B. Sól bydlęca:

1. skażona (denaturowana), mielona sól kuchenna bez opakowania za 1 kg 16 groszy.
2. skażona uformowana w brykiety sól kuchenna bez opakowania za 1 kg 22 groszy.

§ 2

Ceny konsumpcyjne za sól techniczną (sól kuchenną do celów przemysłowych i chemicznych) ustanawia się loco saliny i bez opakowania jak następuje:

1. sól nie skażona (nie denaturowana) za 1 kg 4 grosze,
2. sól skażona (denaturowana) za 1 kg 5 groszy.

§ 3

(1) Sól jadalną i sól bydlęcą sprzedaje Generalna Dyrekcja Monopolów zasadniczo tylko dopuszczonym hurtownikom soli lub konsumentom en gros w całych wagonach kolejowych po 15 ton i to franco taryfowa stacja kolejowa odbiorcy.

(2) Sól techniczną sprzedaje się tylko loco waga saliny bezpośrednio hurtownikom, dopuszczonym przez Generalną Dyrekcję Monopolów (zakładom i przedsiębiorstwom przemysłowym), zasadniczo w całych wagonach kolejowych po 15 ton.

§ 4

Dopuszczonym hurtownikom soli, których magazyny oddalone są ponad 5 km od najbliższej stacji kolejowej, zwraca Generalna Dyrekcja Mo-

Monopole monatlich den von ihr geprüften und festgestellten Fuhrlohn für die Strecke über 5 km zurückerstatten.

§ 5

(1) Die Salzgroßhändler dürfen Speisesalz nur in Mengen von 50 kg aufwärts und nur in den von den Salzwerken amtlich plombierten Säcken oder in den Eigenpackungen der Salzwerke verkaufen.

(2) Für die Lieferung von Viehsalz und technischem Salz in Säcken zu 50 kg wird ein Zuschlag von 2 Zloty für 100 kg Salz erhoben.

(3) Für zurückgegebene unbeschädigte und gereinigte Leinensäcke wird eine Vergütung von 1 Zloty für den 50-kg-Sack gewährt.

§ 6

(1) Die Salzgroßhändler haben dem Käufer auf die Kleinverkaufspreise für Speisesalz und Viehsalz einen Preisnachlaß (Kleinhändlerrabatt) in folgender Höhe zu gewähren:

1. für Speisesalz 15 v. H.,
2. für Viehsalz
   für vergälltes (denaturiertes) gemahlenes Kochsalz 35 v. H.,
   für vergälltes geformtes Kochsalz in Briketts 25 v. H.

(2) Der Kleinhändlerrabatt wird den Großhändlern beim Einkauf des Speise- und Viehsalzes von der Generaldirektion der Monopole vergütet.

§ 7

Die Generaldirektion der Monopole gewährt den Salzgroßhändlern folgende Preisnachlässe (Provisionen, Großhändlerrabatte):

1. für Speisesalz:
   12 v. H. für die ersten 15 000 Zl. monatlich
   11 v. H. „ weitere 15 000 „ „
   10 v. H. „ „ 15 000 „ „
   9 v. H. „ „ 15 000 „ „
   8 v. H. für die 60 000 „ „
   übersteigenden Verkaufspreisbeträge,
2. für Viehsalz:
   20 v. H. für vergälltes (denaturiertes) gemahlenes Kochsalz,
   15 v. H. für vergälltes geformtes Kochsalz in Briketts.

§ 8

Den Großverbrauchern, die das Salz unmittelbar von den Monopolsalzwerken beziehen, wird für Speisesalz ein Großhandelsrabatt von 8 v. H., für Viehsalz von 15 v. H. vergütet.

§ 9

Die Groß- und Kleinhandelsrabatte (Provisionen und Preisnachlässe) werden von den Monopolpreisen berechnet.

§ 10

Diese Durchführungsvorschrift ist ab 1. November 1941 anzuwenden. Zu demselben Zeitpunkt wird die Vierte Durchführungsvorschrift zur

nopolów miesięcznie koszt przewozu, stwierdzony i ustalony przez nią, za przestrzeń ponad 5 km.

§ 5

(1) Hurtownikom soli wolno sprzedawać sól jadalną tylko w ilościach od 50 kg wzwyż i tylko w workach zaplombowanych urzędowo przez saliny lub we własnych opakowaniach żup solnych.

(2) Za dostawę soli bydlęcej i technicznej w workach po 50 kg pobiera się dodatek w wysokości 2 zł. za 100 kg soli.

(3) Za zwrócone nieuszkodzone i oczyszczone worki lniane udziela się wynagrodzenia 1 zł. za worek 50 kilowy.

§ 6

(1) Hurtownicy soli winni udzielać kupcowi ustępstwa z ceny detalicznej soli jadalnej i bydlęcej (rabatu dla detalistów) w wysokości następującej:

1. przy soli jadalnej 15%,
2. przy soli bydlęcej
   za skażoną (denaturowaną) mieloną sól kuchenną 35%,
   za skażoną, uformowaną w brykiety, sól kuchenną 25%.

(2) Generalna Dyrekcja Monopolów zwraca hurtownikom rabat, udzielony detalistom przy zakupie soli jadalnej i bydlęcej.

§ 7

Generalna Dyrekcja Monopolów udziela hurtownikom soli następujących ustępstw z cen (prowizyj, rabatów dla hurtowników)

1. przy soli jadalnej:
   12% za pierwsze 15 000 zł. miesięcznie
   11% za dalsze 15 000 „ „
   10% „ „ 15 000 „ „
   9% „ „ 15 000 „ „
   8% za przekraczające 60 000 zł. „
   kwoty ceny sprzedaży.
2. przy soli bydlęcej:
   20% za skażoną (denaturowaną) mieloną sól kuchenną,
   15% za skażoną uformowaną w brykiety sól kuchenną.

§ 8

Konsumentom en gros, nabywającym sól bezpośrednio z salin monopolowych, udziela się rabatu dla hurtowników za sól jadalną 8%, za sól bydlęcą 15%.

§ 9

Rabaty dla hurtowników i detalistów (prowizje i ustępstwa z cen) oblicza się od cen monopolowych.

§ 10

Niniejsze postanowienie wykonawcze należy stosować od dnia 1 listopada 1941 r. Równocześnie znosi się czwarte postanowienie wykonawcze do

Verordnung vom 1. November 1939 über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement vom 14. Februar 1940 (VBlGG. II S. 106) aufgehoben.

Krakau, den 24. Dezember 1941.

Der Leiter
der Hauptabteilung Finanzen
in der Regierung des Generalgouvernements
In Vertretung
Senkowsky

rozporządzenia z dnia 1 listopada 1939 r. o zarządzaniu monopolów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 106).

Krakau, dnia 24 grudnia 1941 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Finansów
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
W zastępstwie
Senkowsky

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM. 14,40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8-seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM. 0,30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM. 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM. 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).